

Sygn. akt IV RC 494/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 maja 2014 roku

Sąd Rejonowy w Białymstoku, IV Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący Barbara Monach - Lisowska

Protokolant Łukasz Ławreszuk

po rozpoznaniu w dniu 06 maja 2014 roku w Białymstoku

sprawy z powództwa A. D.

przeciwko małoletniemu S. D. reprezentowanemu przez ustawową przedstawicielkę M. D.

o obniżenie alimentów

i sprawy z powództwa A. D.

przeciwko M. D.

o ustalenie ustania obowiązku alimentacyjnego

I. Alimenty zasądzone od powoda A. D. na rzecz małoletniego S. D. wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 09 stycznia 2013 roku w sprawie I C 579/12 (IA Ca 651/12) w kwocie po 1000 złotych – obniża z dniem 13 maja 2014 roku do kwoty po **800** złotych (osiemset złotych) miesięcznie, płatnej z góry do 10-go każdego miesiąca M. D. jako ustawowej przedstawicielce, z ustawowymi odsetkami – w razie zwłoki w płatności rat.

II. W pozostałej części powództwo o obniżenie alimentów oddała.

III. Ustala z dniem 13 maja 2014 roku ustanie obowiązku alimentacyjnego powoda A. D. wobec pozwanej M. D. uregulowanego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 09 stycznia 2013 roku w sprawie I C 579/12 (IA Ca 651/12) na kwotę po 500 złotych miesięcznie.

IV. W pozostałej części powództwo o ustalenie ustania obowiązku alimentacyjnego oddała.

V. Ustala, iż koszty postępowania każda ze stron ponosi we własnym zakresie.

UZASADNIENIE

Powód A. D. wnosił:

- o obniżenie wysokości alimentów zasądzonych na rzecz małoletniego S. D. z kwoty po 1.000 zł do kwoty po 500 zł miesięcznie

- i o ustalenie ustania obowiązku alimentacyjnego na rzecz pozwanej M. D.

ustalonych wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku I Wydziału Cywilnego z dnia 09 stycznia 2013 roku w sprawie o sygn. akt I A Ca 651/12 (IC 579/12). Nadto wniósł o zasądzenie od pozwanych solidarnie na jego rzecz kosztów postępowania w sprawie. W uzasadnianiu pozwu polemizował z zasadnością wyroku rozwodowego w kwestii alimentów. Nadto podnosił, że pozwana nie znajduje się już w niedostatku, bo jej stan zdrowia, wiek i wykształcenie

pozwalają na podjęcie pracy zawodowej, zwłaszcza że syn stron nie wymaga sprawowania nad nim stałej opieki. Argumentując wniosek o obniżenie alimentów podkreślał, iż miesięczny koszt utrzymania S. jest znacznie mniejszy niż wskazany przez jego matkę w sprawie o rozwód. Nadto zaznaczył, iż koszty jego własnego utrzymania uległy w ostatnim czasie zwiększeniu. Po rozpadzie nieformalnego związku z I. S. zmuszony jest samodzielnie pokrywać koszty utrzymania mieszkania, nadto płaci dobrowolne alimenty rzędu 200 euro miesięcznie na rzecz małoletniej córki M. S. (1) (k. 3-7).

Pozwana M. D., działająca również jako przedstawiciel ustawowy S. D., wniosła o oddalenie obu powództw. Nadto żądała zasądzenia od powoda kosztów postępowania. W uzasadnieniu podniosła, iż sytuacja materialna i życiowa jej oraz syna od czasu wydania wyroku w sprawie o rozwód i alimenty nie zmieniła się na lepsze, wręcz przeciwnie uległa pogorszeniu. Wskazała, iż nadal przebywa na bezpłatnym urlopie wychowawczym z racji sprawowania opieki nad małoletnią córką J. J..(k. 28-31).

Sąd ustalił, co następuje:

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 19 kwietnia 2005 r. w sprawie o sygn. akt IV RC 154/05 zasądzono od A. D. na rzecz małoletniego S. D. tytułem alimentów kwotę po 300 zł miesięcznie, jak również na rzecz M. D. tytułem alimentów kwotę po 300 zł miesięcznie.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 31 maja 2012 roku w sprawie I C 579/12 rozwiązano przez rozwód związek małżeński M. D. i A. D. bez orzekania o winie. Sąd oddalił wniosek o podwyższenie alimentów na rzecz powódki M. D.. Podwyższył przy tym alimenty na rzecz małoletniego S. D. z kwoty po 300 zł miesięcznie do kwoty po 600 zł miesięcznie, obciążając kosztami wychowania i utrzymania dziecka obydwój rodziców. Wyrokiem tym Sąd powierzył wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnim synem stron urodzonym (...) matce, ograniczając ją jednocześnie ojcu do prawa interesowania się stanem zdrowia dziecka oraz prawa współdecydowania o wyborze szkoły, kierunkach kształcenia, organizacji i wyboru zajęć pozaszkolnych. (odpis wyroku, k. 86, akt: I C 579/12).

Na skutek apelacji wniesionej przez M. D., Sąd Apelacyjny w Białymstoku I Wydział Cywilny wyrokiem z dnia 9 stycznia 2013 r. w sprawie I A Ca 651/12 zmienił w/w wyrok Sądu Okręgowego w pkt III i IV, tj. zasądził od A. D. na rzecz małoletniego S. D. alimenty w kwocie po 1.000 zł miesięcznie oraz na rzecz M. D. alimenty w kwocie po 500 zł miesięcznie (k. 121 akt: I C 579/12).

W dacie orzekania o ostatnich alimentach powód A. D. miał 33 lata. Na stałe przebywał w Niemczech, gdzie prowadził własną działalność gospodarczą w branży budowlanej, uzyskując z tego tytułu dochód w wysokości ok. 1.000 Euro miesięcznie. Sąd Apelacyjny ocenił możliwości zarobkowe powoda na kwotę 2.000 Euro miesięcznie. A. D. pozostawał wówczas w nieformalnym związku z I. S., z którą wychowywał małoletnią córkę M. S. (2), ur. (...). Konkubina powoda pracowała w gastronomii, osiągając miesięczny dochód w wysokości ok. 700 Euro. Wśród swoich miesięcznych wydatków A. D. wymieniał: koszty mieszkania- 775 Euro, światło- 93 Euro, składki emerytalne- 43 Euro, składki zdrowotne- 142 Euro, rata za auto- 160 Euro, rata za meble- 63 Euro. Sąd Apelacyjny na podstawie złożonego przez pozwaną pisma z (...) Polityki Społecznej w B. informującego powoda o wysłaniu do ośrodka niemieckiego formularzy niezbędnych do pobierania zasiłku rodzinnego - uznał, iż powód pobiera w Niemczech zasiłek rodzinny na syna S.. (k. 118 akta rozwodowych)

M. D. miała 32 lata. Była zatrudniona jako gospodyni w jednej z parafii, ale z powodu urodzenia dnia (...) córki J. z nieformalnego związku z M. J., przebywała na bezpłatnym urlopie wychowawczym. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 12 grudnia 2012 roku w sprawie IV RC 259/12 ustalono ojcostwo M. J. wobec małoletniej J. i zasądzono od niego alimenty w wysokości po 300 zł miesięcznie. M. D. wraz z dziećmi zamieszkiwała u swoich rodziców. Sąd Apelacyjny uznał iż pozwana, będąc na bezpłatnym urlopie wychowawczym, jest pozbawiona dochodów i pozostaje w niedostatku.

Małoletni syn stron S. D. miał 9 i pół roku, uczęszczał do III klasy szkoły podstawowej. Chodził na dodatkowy angielski, na basen, jadał w szkole obiady. Miał trudności w nauce i korzystał z korepetycji udzielanych przez Poradnię P.,

których miesięczny koszt wynosił około 300 zł. Sąd Apelacyjny przyjął, iż miesięczny koszt utrzymania małoletniego S. kształtuje się na poziomie około 1.200 zł.

Powód **A. D.** ma obecnie 34 lata, nadal mieszka w Niemczech. Od 01.05.2013 r. nie prowadzi już własnej działalności gospodarczej. Pracuje jako robotnik budowlany i osiąga miesięczny dochód w granicach 1.300 Euro (k. 13). Nieformalny związek powoda z I. S. uległ rozpadowi, obecnie co miesiąc płaci kwotę 200 Euro, tytułem dobrowolnych alimentów na rzecz swojej małoletniej córki M. S. (2)

Pozwana **M. D.** ma obecnie 34 lata, nadal pozostaje na bezpłatnym urlopie wychowawczym i w dalszym ciągu mieszka wraz z dziećmi u swoich rodziców. Wskazała, iż co miesiąc dokłada się do czynszu w kwocie 200 zł. Małoletnia córka pozwanej J. J. ma obecnie 2 lata i 6 miesięcy. Alimenty na jej rzecz nie zmieniły się i wynoszą po 300 zł.

Małoletni **S. D.** ma obecnie 10 lat, jest uczniem IV klasy szkoły podstawowej.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie materiałów z akt IC 579/12 SO w Białymstoku, IV RC 259/12 SR w Białymstoku, zeznań stron i złożonych dokumentów oraz zeznań świadków D. R. i J. R..

Sąd zważył, co następuje:

Na wstępie rozważań należy podkreślić, iż pozew wniesiony przez A. D. w dużej mierze sprowadza się do polemiki z orzeczeniem sądu rozwodowego w kwestii alimentów zasądzonych na rzecz syna i byłej żony. Tymczasem według orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 27 lutego 1981 roku (...), OSNCP 1981 p. 217 nie jest dopuszczalne żądanie zmiany prawomocnego orzeczenia na tej podstawie, że orzeczenie zostało wydane w sposób wadliwy, bez należytego wyjaśnienia stanu faktycznego. Jedyną podstawą powództwa z art. 138 kro może być tylko późniejsza istotna zmiana sytuacji stron.

Przez zmianę stosunków należy rozumieć wszelkie zmiany w statusie ekonomicznym stron powodujące zmianę (zwiększenie lub zmniejszenie) zakresu usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub też zmianę (zwiększenie lub też zmniejszenie) zakresu możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Zmiana stosunków może doprowadzić zarówno do zmiany wysokości (podwyższenia lub obniżenia) obowiązku alimentacyjnego, jak i do jego wygaśnięcia.

Do ustalenia obowiązku alimentacyjnego i jego wysokości w sytuacji, gdy Sąd rozwiązał małżeństwo M. D. i P. D. bez orzekania o winie należy stosować przepis art. 60 § 1 k.r.o., który stanowi, że małżonek rozwiedziony, który nie został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia i który znajduje się w niedostatku, może żądać od drugiego małżonka rozwiedzonego dostarczania środków utrzymania w zakresie odpowiadającym usprawiedliwionym potrzebom uprawnionego oraz możliwościom zarobkowym i majątkowym zobowiązanego. Powołany art. 60 k.r.o. w swoim § 3 określa natomiast sytuacje, kiedy ten obowiązek alimentacyjny względem byłego małżonka ustaje i tak: Obowiązek dostarczania środków utrzymania małżonkowi rozwiedzionemu wygasa w razie zawarcia przez tego małżonka nowego małżeństwa. Jednakże, gdy zobowiązanym jest małżonek rozwiedziony, który nie został uznany za winnego rozkładu pożycia, obowiązek ten wygasa także z upływem pięciu lat od orzeczenia rozvodu, chyba że ze względu na wyjątkowe okoliczności Sąd, na żądanie uprawnionego, przedłuży wymieniony termin pięcioletni.

Jak wynika z treści powołanego wyżej przepisu § 3 art. 60 k.r.o., w niniejszej sprawie nie zachodzi żadna z opisanych w tym przepisie przesłanek. Uprawniona do alimentów od byłego małżonka M. D. ani nie zawarła nowego związku małżeńskiego, ani też nie upłynął jeszcze pięcioletni okres uprawniający do żądania alimentów. Jednakże obowiązek ten może być natomiast uchylony lub zmieniony w trybie art. 138 k.r.o., jeśli zmieniła się istotnie sytuacja stron.

W przedmiotowej sprawie należało ustalić zatem czy M. D. nadal należy traktować jako osobę pozostającą w niedostatku.

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem doktryny i judykatury małżonek znajduje się w niedostatku wtedy, gdy własnymi siłami nie jest w stanie zaspokoić swoich usprawiedliwionych potrzeb w całości lub w części. (orzeczenie SN z dnia

19 maja 1975 r., III CRN 55/75 -OSN 1976, poz. 133) Spośród przyczyn powstania niedostatku, charakterystycznych dla stosunków między rozwiedzionymi małżonkami, należy w szczególności wymienić niemożność podjęcia pracy zarobkowej wskutek konieczności zajmowania się utrzymaniem i wychowaniem wspólnych dzieci, a także brak kwalifikacji zawodowych do wykonywania takiej pracy, odpowiedniej do wieku, stanu zdrowia oraz posiadanych umiejętności. Już wtedy, gdy uprawniony nie ma możliwości zarobkowych i majątkowych pozwalających na pełne zaspokojenie jego usprawiedliwionych potrzeb.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy należy stwierdzić, że w chwili obecnej nie zachodzi już przesłanka "niedostatku" z art. 60 § 1 krio w stosunku do pozwanej. Sąd uznał, iż uprawniona może kontynuować pracę zawodową. Zmieniła się bowiem istotnie jej sytuacja. Chodzi tutaj głównie o wiek małoletniej córki pozwanej – J. J.. Dziewczynka w momencie ustalania obowiązku alimentacyjnego przez Sąd Apelacyjny, tj. w styczniu 2013 r. miała 1 rok i 3 miesiące, przez co Sąd uznał za zasadny pobyt matki na bezpłatnym urlopie wychowawczym. Obecnie J. ma już 2 lata i 6 miesięcy, wobec czego może już bez przeszkód korzystać z dziennej opieki żłobka lub nawet przedszkola, co z kolei umożliwi pozwanej podjęcie zatrudnienia. Sąd miał również na uwadze fakt, iż J. J. nie jest dzieckiem powoda. Decydując się na kolejne dziecko, M. D. sama doprowadziła do sytuacji, w której ze względu na potrzebę sprawowania osobistej opieki nad córką, nie mogła podjąć zatrudnienia. Z tego powodu nie może jednak nadal obciążać finansowo byłego męża.

Za nieprzekonywujące Sąd uznał twierdzenia pozwanej, iż na razie nie może podjąć zatrudnienia, gdyż jej syn wymaga stałej opieki, jak również twierdzenia, iż cały dzień pochłaniają jej lekcje z S. (k. 255, godz. 00:12:48). Sąd miał na uwadze, iż małoletni S. ma już 10 lat, chodzi do szkoły, nie wymaga sprawowania nieustannej, całonocnej osobistej opieki ze strony matki. Pełnomocnik pozwanej podnosił zaś, iż M. D. aktywnie uczestniczy w poszukiwaniu pracy. (k. 82)

Sąd ocenił możliwości zarobkowe pozwanej na kwotę co najmniej 1.800 złotych miesięcznie. M. D. jest osobą młodą, w pełni sił fizycznych i psychicznych, ukończyła szkołę pracowników społecznych oraz szkołę hotelarską, sama wskazała, iż zna język angielski na poziomie dość dobrym (k. 178). Nadto posiada pewne doświadczenie zawodowe w pracy z dziećmi w domu pomocy społecznej (k. 255, godz. 00:14:46).

Reasumując, Sąd stoi zatem na stanowisku, iż pozwana poprzez podjęcie pracy zarobkowej może zapewnić sobie środki pieniężne na zaspokojenie swoich usprawiedliwionych potrzeb. Tym samym przesłanka stanu niedostatku z art. 60 § 1 krio nie została spełniona. Mając na względzie powyższe rozważania, orzeczono ustanie obowiązku alimentacyjnego powoda A. D. wobec byłej żony M. D. z dniem 13 maja 2014 roku, uznając iż w dacie wyrokowania pozwana ma już obiektywną możliwość podjęcia zatrudnienia.

Następnie sąd był zobowiązany ustalić – czy istnieją przesłanki do obniżenia alimentów na rzecz małoletniego S. D..

M. D. podała, że syn uczęszcza na płatne zajęcia – korepetycje z języka angielskiego i matematyki o łącznym koszcie 360 zł miesięcznie. Koszty szkolne określiła na łączną kwotę 200 zł miesięcznie, w tym: koszt podręczników- 400 zł, wyprawka- 100 zł, rada rodziców- 60 zł, ubezpieczenie- 40 zł, odzież sportowa- 150 zł, buty kapcie- 70, wycieczki- 100 zł, wyjścia szkolne (kino teatr) -10zł za jedno. Przedstawicielka ustawowa podała, iż małoletni często choruje (przeziębła, 4 razy w ciągu półrocz.) Wskazała, iż jedno leczenie kosztuje 50-70 zł. Na wyżywienie dziecka wydaje 350 zł miesięcznie. Na odzież i obuwie- 200 zł miesięcznie, na basen- 60 zł miesięcznie, na przejazdy autobusowe- 30 zł miesięcznie, na hobby- 100 zł miesięcznie, oraz na higienę- 50 zł. Koszty wakacji letnich i zimowych syna, pozwana określiła na kwotę 2.000 zł łącznie. Wskazała, iż syn korzysta z prywatnej służby zdrowia, jedna wizyta kosztuje 50 zł. Łączny miesięczny koszt utrzymania S. matka małoletniego określiła na kwotę 2.020 zł (k. 82).

Świadkowie D. R. i J. R., rodzice M. D. potwierdzili, iż małoletni S., z uwagi na trudności z nauką, korzysta z korepetycji z matematyki oraz j. angielskiego. Wskazali również, że dziecko często choruje. Miesięczny koszt utrzymania wnuka określili na kwotę około 2.000 zł (k. 178-181)

Sąd oceniał zeznania świadków z dużą ostrożnością, są oni bowiem osobami bliskimi dla pozwanych i tym samym pośrednio zainteresowanymi rozstrzygnięciem Sądu. Dlatego też Sąd dał wiarę zeznaniom świadków jedynie w zakresie opisanych faktów odnoszących się do sytuacji majątkowej oraz zarobkowej stron i ich sytuacji życiowej.

Sąd Apelacyjny w styczniu 2013 roku ustalił koszty utrzymania małoletniego S. D. na kwotę 1.200 zł miesięcznie. Strona pozwana nie udowodniła, aby koszt ten wzrósł od ostatniego orzekania o alimentach. Małoletni nadal uczy się w szkole podstawowej, wobec czego jego potrzeby finansowe oscylują na takim samym poziomie jak w styczniu 2013 r. Trudno przy tym przyjąć, aby potrzeby żywieniowe dziecka w ciągu roku wzrosły z kwoty 200 zł do kwoty 350 zł miesięcznie. W toku sprawy rozwodowej matka podnosiła już fakt obiadów szkolnych, dodatkowych lekcji języka angielskiego, koszt prywatnych wizyt lekarskich, zakupu leków i witamin, kieszonkowego, wydatków na wypoczynek syna, wycieczek szkolnych, zakupu mebli, zajęć na basenie. Już wówczas S. miał trudności w nauce i według oświadczenia matki korzystał z korepetycji udzielanych przez Poradnię (...), których miesięczny koszt wynosił około 300 zł. Sąd rozwodowy nie wliczył jednak korepetycji do usprawiedliwionych potrzeb małoletniego. Także w przedmiotowej sprawie uznano, iż korepetycje za 360 zł miesięcznie nie mogą być zaliczone do usprawiedliwionych wydatków. Zdaniem Sądu, dla dziecka w wieku 10-11 lat nie występuje potrzeba organizowania odpłatnych zajęć korepetycyjnych, nawet przy założeniu, iż posiada ono pewne problemy w nauce. Poziom nauczania w szkole podstawowej umożliwia rodzicom, mającym przynajmniej średnie wykształcenie, na samodzielną pomoc dzieciom w lekcjach.

Skoro M. D. może już podjąć pracę, zobowiązana jest zwiększyć swój udział w kosztach finansowego utrzymania syna. Zgodnie z treścią art. 135 § 1 kro zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Współzależność między usprawiedliwionymi potrzebami uprawnionego, a zarobkowymi i majątkowymi możliwościami zobowiązanego wyraża się w tym, że usprawiedliwione potrzeby uprawnionego powinny być zaspokajane w takim zakresie, w jakim pozwalają na to możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. Matka swoje potencjalne zarobki w kwocie 1.800 zł musi przeznaczyć na siebie oraz na współfinansowanie potrzeb córki J. i syna S.. Wobec powyższego za uzasadnione należy uznać partycypowanie przez pozwaną w kosztach utrzymania syna w wysokości po 400 zł miesięcznie. W pozostałym zakresie koszt utrzymania małoletniego powinien ponosić jego ojciec A. D. (1.200 zł- 400 zł= 800 zł).

Sąd dokonując podziału kosztów utrzymania małoletniego miał na uwadze, iż powód w dalszym ciągu posiada większe możliwości zarobkowe niż matka dziecka. Powód utrzymywał, iż jego aktualne dochody wynoszą 1.300 Euro. Sąd zwraca jednak uwagę, iż dla ustalenia obowiązku alimentacyjnego nie mają znaczenia faktyczne dochody uzyskiwane przez powoda, ale jego możliwości zarobkowe. Sąd przychyliła się w tym miejscu do stanowiska wyrażonego przez Sąd Apelacyjny w uzasadnieniu wyroku z dnia 9.01.2013 r. gdzie podkreślono, iż dochody wykwalifikowanego pracownika budowlanego w Niemczech oscylują w granicach 2.000 Euro miesięcznie i na takim poziomie ustalono w styczniu 2013 roku możliwości zarobkowe powoda. W ocenie Sądu, powód nadal jest w stanie uzyskać dochód w w/w kwocie. Mimo, iż zaprzestał prowadzenia własnej działalności gospodarczej, nadal pracuje w branży budowlanej, posiada duże doświadczenie w tej dziedzinie. Liczy on 34 lata, cieszy się dobrym zdrowiem, z zawodu jest monterem maszyn energetycznych i technikiem budowy maszyn. Wobec powyższego powód jest w stanie uzyskać wyższy dochód od deklarowanego. Sytuacja A. D. zmieniła się o tyle, iż po rozpadzie konkubinatu – sam ponosi koszty wynajmu mieszkania, zmniejszyły się jednak opłaty za tzw. media. A. D. podkreślał, że łoży obecnie co miesiąc kwotę 200 Euro tytułem dobrowolnych alimentów na rzecz córki M. S. (2) w wieku lat 3,5. Fakt ten nie wpływa jednak na kondycję finansową powoda, albowiem w 2013 roku w trakcie trwania konkubinatu – powód pokrywał przecież wydatki małoletniej córki.

Powód przedstawił urzędowy dokument, którym udowodnił fakt niepobierania zasiłku rodzinnego na rzecz małoletniego S. (k. 15). Podnosił, że była żona nie dostarczyła mu niezbędnych dokumentów, twierdzenia te stoją w sprzeczności z pismem (...) Polityki Społecznej w B. z k. 118 akta rozwodowych. Trudno jest zrozumieć, czemu powód nie chce skorzystać z przysługującego mu uprawnienia, jednak nie można zmusić go do korzystania z tego przywileju. Fakt niepobierania zasiłku rodzinnego - w żaden sposób nie wpływa jednak na możliwości zarobkowe powoda.

Biorąc powyższe pod uwagę z dniem 13 maja 2014 roku Sąd obniżył alimenty zasądzone od powoda na rzecz małoletniego S. D. do kwoty po 800 zł miesięcznie uznając, iż matka dziecka w tej dacie jest w stanie pracować zarobkowo, a przez to partycypować w kosztach utrzymania syna. W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu – jako niezasadne.

O kosztach procesu o ustalenie ustania alimentów orzeczono na podstawie art. 102 kpc. Pozwana M. D. „przegrała” sprawę, jednakże z uwagi na dysproporcję w zarobkowych możliwościach stron – sąd odstąpił od obciążania jej kosztami postępowania.

Również w części, w której Sąd obniżył alimenty zasądzone od powoda na rzecz małoletniego S. D., przy ustalaniu kosztów postępowania istniała potrzeba zastosowania art. 102 kpc. Pozwanym jest bowiem małoletnie dziecko, nieposiadające majątku.

Sygn. akt II Ca 662/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Białymstoku Wydział II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Bogdan Łaszkiewicz

Sędziowie: SSO Barbara Puchalska

SSO Bożena Sztomber

Protokolant st. sekr. sąd: Zofia Szczęsnowicz

po rozpoznaniu w dniu 2 października 2014 r. w Białymstoku

na rozprawie

sprawy z powództwa A. D.

przeciwko S. D.

o obniżenie alimentów

z powództwa A. D.

przeciwko M. D.

o ustalenie ustania obowiązku alimentacyjnego

na skutek apelacji powoda oraz apelacji pozwanych

od wyroku Sądu Rejonowego w Białymstoku

z dnia 13 maja 2014 r. sygn. akt IV RC 494/13

oddala apelacje stron.